

„Samoborski List izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu — PRETPLATA na cijelu godinu iznosi 20 D. — Plativo i tužno u Samoboru.

Uprava i uredništvo nalazi se
GLAVNI TRG br. 3
(tiskara S. Šek.)

OGLASE prima uprava prema cjeniku. Za oglase, koji se više puta uvrtaju, daje se znatan popust. Rukopisi se ne vraćaju.

Zvonarski statut za župu Samobor.

(Svršetak.)

17.

Da ne bude nikakvih nesporazumaka između župnika i župljana, ovaj se statut šalje na odobrenje Nadbiskupskog duhovnog stolu u Zagrebu, da bude obvezatan i za sve župnike samoborske. Za znak toga, da se i župljani obvezuju na održavanje ovog statuta, potpisat će ga svi članovi odbora za nabavu novih zvona iz Samobora i iz svih sela župe samoborske.

18.

Pripominje se, da se ovdje navedene ustanove tiču samo zvonjenja i pristojbi župnom zvonaru. Druge pristojbe, koje od sprovoda pripadaju župniku (štolarina comitica) te crkvi (za stvari, križeve i raspela) te ostaju i dalje u kreposti. Njih se ovaj statut ništa ne tiče, pa su ih župljani dužni kao i dosad plaćati župnom uredu.

Ovaj statut primljen je na sjednici „Odboru za nabavu novih zvona“ održanoj u trgovišnoj vijećnici dne 18. IV. 1926.

Milan Lang
predsjednik

Tona Rumenić
blagajnik

Milan Zjallić
tajnik

Br. 276. — 1926. Župni ured sv. Ana stazuje u Samoboru ovaj „Zvonarski statut za župu Samobor“ u cijelosti odobrava i potvrđuje.

U Samoboru, dne 19. travnja 1926.

Milan Zjallić

n. dekan i župnik.

Br. 3097. — 1926. Ovaj statut odobrio je Nadbiskupski duhovni stol u Zagrebu u svojoj sjednici od 23. aprila 1926.

Janko Barle

ravn. nadbiskupske pisarne.

„Članovi odbora za nabavu novih zvona“

A) u Samoboru:

Ivan Levičar, Mijo Noršić, Janko Bišćan
Janko Herceg Dragutin Urli.

B) u selima:

Franjo Obranić, Stjepan Horvat, Stjepan Račić, Josip Stanić, Ivan Koletić, Franjo Stanić, Marko Gluščić, Vid Vraneković, Juraj Kolman, Josip Kos, Juraj Glušćki, Mijo Beljak, Josip Rusan, Janko Koletić, Franjo Borlas, Vid Tušin, Rudolf Mihelić, Martin Noršić, Franjo Pećnik, Stjepan Vugrinec, Josip Sučić, Janko Husta, Josip Baltić.

Upozorenje.

Sabiranje priloga za nova zvona nastavit će se do 1. rujna 1926. Umoljavaju se stoga

svi oni župljani samoborske župe, koji još ne uplatili svojih priloga za zvona, da ih izvole uplatiti do toga roka i oni koji nisu potpuno uplatili po porezu im određeni prinos, mogu to učiniti do 1. rujna o. g. ako žele da steknu pravo na pogodnosti čl. 3. i 4. ovoga statuta.

Ne bude li se do toga roka sabrala onolika svota, kolika je potrebna za nabavu zvona iste težine koje su bila prijašnja zvona naše župske crkve, morat će se nabaviti manja zvona, a krivnja radi toga past će na one koji ne hijedoše uplatiti svojih priloga.

Odbor.

Iz trgovišnog zastupstva.

(Izvjestaj sjednice održane dne 19. lipnja 1926.)
(Nastavak.)

Načelnik čita molbu na žup. oblast, kojom se traži dozvola za sječu dozrijele drveće u opć. šumi. Od te sječe dobivena svota imala bi se upotrijebiti za elektrifikaciju Samobora. Na tome treba da se što ozbiljnije poradi osobito sada, kada je Zagreb dobio koncesiju za gradnju velike centrale na Savi. — Prima se.

Načelnik izvješćuje, da se je sa g. Kubenikom pogodio, da mu dađe kao oštetu za po njem postavljeni rigol na cesti pred njegovom kućom 1000 D. — Odobrava se.

Načelnik čita molbu g. Mirka Sokolovića, osposobljenog limara i uvoditelja vodo-

došli pred komoru, počeli su bežati nazaj i kričali su drugim ljudem: „nedite blizu! — Martin se je oživel i puši cigaru, — bu vas se podrapal, ak dojdete k nemu“. Ludi su verovali i ni se nigdo dal blizu dok nis „ja“ došel i Martina nazaj na školke postavil. Sad vidiš Pepek, kak ljudi lahko veruju vu duhe.

Pepek: Je, je, mam veruju, — al je i on, ki je mrtvemu dal cigaru pušit, bil veliki galženak.

Franček: Čuj dale Pepek. Vu mem rodnom mestu, govorili su ljudi, da pod jednim mostom saku noć coprnica pere rubje, i ni se nigdo valal po noći onuda iti. Jednu noć išel sem ja tam gledet i zbile najdem jednu babu kak pere. Duknem z mosta doli k noj, zgrabim ju za vrat i pitam: „Kaj delaš tu?! Niš mi ni mogla odgovorit, nek je samo skomucala, — a kad sem joj na to korilo po vodi hihit i malo ju zdrmal, kome je zgovorila, da ima doma betežnega muža i puno drobne dece, pak da mora po noći prat, kad nima po danu cajta. Ja sem joj zabranil na ovom mestu prat, kad se ljudi toga plašiju i rekel sem joj, da će ju još najdem, da ju bum natenal. Čuj još nekaj od coprnice. Pri meni doma govorili su ljudi, da v bližni šumi skoro saku noć coprnica na „žrijebetu“ jaše, išel sem i tam, da vidim i čekal sem po noći za grmom tu coprnica. Najemput čujem cinkati zvonček i kojnski štopot. Poluknem z grma, opazim žrijebe kak praši proti meni.

Spominek Franceka i Pepeka.

Francek: Dober večer „lijepi“ moj Pepek!

Pepek: Bog dej, lijepi moj Francek! — već te dugo ni k meni.

Francek: Kaj češ Pepek, slabi su cajti, penaz je malo, a vine je skupe. Nebi ni denes došel, al mi ni nekaj v „črijevu“ prav, a i dug cajt mi je, pak sem došel, da se malo „podivanim“. Donesi pol litra „črle nega“! Teško Ti je živlejnje moj Pepek po celem svetu, pak je tak i v našem Samoboru. Jen drugemu neda živet, — jalno je jedno drugemu, — osebito pak črtiju onega, ki ni stare rozgve. Makar je i za domačega prijat, veliju mu, da je „dotepenec“.

Pepek: Imaš prav Francek, — dok god budu našli ljudi takvi, nebu pri nas dobro.

Francek: Jesi čul Pepek, da su našega Frikafulu otpeleli v špital i da veliju, da je „potudel“?

Pepek: Jes čul, jes, — ali kaj bi potudel. On ti samo onda ni pravi, kad se napije.

Francek: Tak i ja velim. Ja sem ga sprobal. On ti je mene puno krat „mucofiral“ — kad je bil vinski —, al ja sem z nem bil „kurcunbinding“ gotov. Ja sem nemu samo rekel: „und dan?! — kaj misliš benetina!“ — i mam je zamučal. Žal mi ga je stromaka, al ja mislim, da bu skoro došel nazaj.

Pepek: Al ti Francek govoriš nekakve čudne reči, kakve se malo di čajeju.

Francek: Kaj se čudiš! — ima ti po svetu sega. Tak na priliku bum ti povedal, kak čudno govoriju pri meni doma, di sem se rodil. Tam ti muškarcu nosiju duge rubače i rubači veliju „štukačica“. Po zimi pak, kad se v zraku mota sneg, solika i dež, onda veliju, da padaju „luci“. Kad se hincaju dečki s pucami, a deca med sebum nacukavaju, ili kad se blago štrika, onda ti veliju, da se „narcaju“. Vu Slavoniji pak, kud sem negda putoval, čul sem, da vudatu žensku nazivaju „bajokan“, a pucu „bajokančić“.

Pepek: Ovo je zbile špajnsno, — a jesi čul Francek, da k našem gosponu majoru hodiju „duhi“ i da cele noći lobardiju?

Francek: I to sem čul, ali kaj bi to bili duhi, — to ti kakov maček tajnire i rajngleke prehitava.

Pepek: Tak i ja velim.

Francek: Ja sam ti već se „absolviral“, samo tužne smrti ne. Ovakve stvari sem ti već i ja doživel. Dok sem bil još doma kak dečko, vumeri mi je dober pajdaš sused Martin. Mrtvega su deli v komoru ležat. Med mladimi dečki bilo je navek magarcov, pak se je i ov put našel jen, ki je jednu komediju spelal. Mrtvega Martina zel je za školkih doli i pristopil ga je v komori na oblok — a v zube mu je zarival goruču cigaru. Kad su susedi išli da ga poškopiju i

voda, kojom traži, da mu se dozvoli uvadjeti i uređivati priključke vodovoda u Samoboru. Moli, da se dosadnja protuzakonita praksa, kojom izvajanje priključka vodovoda dozvoljava samo jednom obrtniku dokine, i da se ista dozvoli svakomu za to osposobljenomu obrtniku.

Načelnik predlaže, da se sazove vodovodni odbor, koji imade urediti vodovodni Statut i u gornjem pogledu stvori zaključak. Konačno neka se raspiše natječaj za opć. vodara. — **Prima se.**

Nač. čita molbu Evice Kelihar, da ju se primi u opć. ubožnicu. Ne može se udovoljiti, jer nije pripadnica naše općine. — **Sistoga se razloga odbija** molba Katarine Škvarce. — **Molba Anke** ud. Brevec za povišenje uboške potpore odbija se. Imade joj se dati mjesto u ubožnici. — **Prima se.**

Nač. predlaže, da se pozove g. Ivan Ivanščak, da podigne na svom zemljištu uz opć. park zid ili visoki plot, da se prikrije staja i zahod u njegovom dvorištu. — **Prima se.**

Nač. čita molbu Franje Tonšetića, da mu se dozvoli saizdati ukusni paviljon na glavnom trgu za mesnicu. — **Molba se ne uvažuje.**

Čita se molba Josipa Štrukelja, da mu se oprostí šumska šteta od 90 D, koja mu je propisana po sreskoj oblasti. — **Odbija se.**

Isto tako moli Ivan Tonšetić, da mu se globa od 215 D 15 p. u ime šumske štete otpiše, jer je on prijavljen zato, što je po dozvoli opć. poglavarstva pobirao u opć. šumi listinu. — **Ima se stvar ispitati.**

Josipa Struki iz Lešća moli, da joj općina proda onaj komadić opć. zemljišta, koji se nalazi pred njezinom kućom; nudja zato 250 Din. — **Zast. Šoštarčić** protivi se ovoj prodaji. Neka plaća općini najamninu. — **Zastupstvo zaključuje,** da joj se ovo zemljište proda.

Juro Brezovec uzuspirao je opć. zemljište, koje se nalazi kraj njegovog u površini od prilike 60 hvati. Priznaje to i pripravan je za ovo platiti 500 D. — **Prima se.**

Ivan Obranović želi kupiti komadić opć. zemljišta kraj groblja uz njegovu kuću.

i kad mi je došlo na širic, duknem naj nega, a ono odtrapucirilo je z menum kak strela v kumovo dvorišće vu veliku mlaku. Žrijebetu gledela je samo glava van z mlake, a ja sem bil do pol tela ves v blatu i moker. Zovem kuma i susede v pomoć i oni su me kome zvekli van. Žrijebe su zvekli istom drugl dan. Kak vidiš Pepek, to nisu bile coprnice, nek jedna siromaška ženska i žrijebe, koje je v šumu zabludilo. Još ti bum povedal kaj sem spelal kak dečko, prvo soldačije.

Pepek: Dej, dej Francek, ja ra i poslušam.

Francek: Jenput bil sem vu Varaždinu v jedni štali i gledel sem pastaha. Nigdo se ni vufal naj nemu jahat. Ja splazim po štriku, ki je na stropu nad nim visel i spušim se na pastuha, — a on kak me je očutili »odjotkal« je kak strela z menum prek sih plotov cestum proti gori Ivančici i nosil me je prek te gore. Vu gori dočakali su nas raubari, — al pastuh letel je više po zraku nek po zemli, — preskočil je raubare, i mi dva smu srečno domom »odjotkali«. Raubari su pucali za nami, ali nas nisu potrehili. Pastuh stal je baš na mem dvorišču, kak da je znal, di mora stat.

Pepek: Ti si Francek bil zbile korajni dečko!

Francek: Dej Pepek »kljukni« još pol litra, pak ti bum povedal još od soldačije. (Svršetak slijedi.)

— **Zast Švarić** nije zato, da se ovo zemljište kraj groblja proda. **Zast. zaključuje,** da se sazove gospodarski odbor, koji će stvar izviditi.

Načelnik izvješćuje, da je uslijed omeđivanja šume općina došla u sukob s privatnim vlasnicima. Oni, kojima je ustupljeno opć. šume, ušli su u posjed, a gdje je medja bila u prilog općine, protive se tome, da to zemljište dolazi u korist trgovišne općine. — **Zast Švarić** izjavlja, da je medja postavljena faktučnom stanju, kako se pak imade provesti nagoda sa medjaši, to je stvar trg. poglavarstva.

Zast Šoštarčić veli da je općina omeđivanje uredila u sporazumu i privolom sa svim interesentima. — **Zaključuje se,** da općina vrši faktučni posjed.

Zadruga Peles tuži općinu radi smetanja posjeda na livadi uz posjed općine. — **Zast. zaključuje** da općinu zastupa u toj stvari načelnik.

Načelnik iznosi neke opć. radnje, koje da je bivši načelnik Šoštarčić samovoljno sam izveo. — **Zast Šoštarčić** izjavlja da je pripravan za iste vazda i odgovarati. (Dolazi do burne i žestoke kontraverze između nač. Levičara i zast. Šoštarčića). — **Načelnik predlaže** da se protiv bivšeg načelnika Šoštarčića povede disciplinarna istraga. Kod glasovanja za ovaj načelnikov prijedlog glasuje 7 za, 8 zastupnika usteže se od glasovanja, a zast. Šoštarčić ne glasuje.

(Svršetak.)

NAŠI V AMERIKI.

Naši su sini prešli prek morja, dalko su prešli vu strajnski kraj; vnogi morbit bu ostal vu svetu vnogi domom bu došel nazaj

Prešli su z doma za koricum kruha kak to i dela drugi naš svet, al v srcu, v srcu domača je gruda, nisu je vidli vre tuliko let. . . .

Pišēju zmirum pisma tak duga pitaju, kaj je noveg, navek i kak dečica naša živiju, boge dovice kak baviju prek.

Kaj nam je treba — misliju zmirum, vnogo od nih je tak lepega čut; naši bogčiji puno su dali zbrisali suzu vnogi su put — —

Bogumil Toni.

Odlikovanje samoborskih vatrogasaca.

Narodne Novine od 2. srpnja t. g. donose u svom službenom dijelu:

Ukazom Njegova Veličanstva Kralja od 26. juna 1926. br. H. S. 6429 odlikovani su na prijedlog gospodina Ministra Unutrašnjih Dela srebrnom medaljom za građanske zasluge članovi dobrov. vatrogasnih društava, koji su navršili 25 godina zaslužne vatrogasne službe

Odlikovani su iz Samobora:

1. Bogumil Toni, predsjednik i zapovjednik.
2. Marcel Melinščak, podzapovjednik.
3. Antun Unetić, vjezbatelj.
4. Mirko Kleščić, vatrogasni ljekarnik.
5. Mijo Noršić, vodja penjača.
6. Janko Kompare, blagajnik.
7. Imbro Koštrman, rojnik.
8. Janko Herceg rojnik.
9. Franjo Krušec rezervni čuvar
10. Franjo Želeško, štrcar.

Domaće vijesti.

Dar školi.

Gdja. Ana ud. Arko u Zagrebu darovala je školi veliku škrinju krede. — G. Hinko Sauer poklonio je 20 Din za siromašnu školsku mladež. Uprava školska toplo hvali.

Nevrijeme

Uslijed neprestane kiše sva su zemljišta livade i vrtovi natopljeni vodom. Mnogo je sijena pokošenog ostalo ležati a još i sada leži u kupovima na livadama, jer ga nije moguće posušiti i spremiti. Usjevi propadaju, pa ako još tako potraje koje vrijeme uništeno će biti sve.

U nedjelju dne 4. o. mj. Gradna je uslijed proloma oblaka silno nabujala. Na nekim je mjestima pače izašla iz svog korita. Osobito je pak bila opet ugrožena gostionica g. Tkalčića ml. Škarpa koja se ima po zaključku zast. izgraditi od kuće Matijašević do Novog trga vrlo je potrebna, te bi bilo nužno da se ista, čim to vrijeme dopusti, odmah izgradi.

50-godišnjica Vojno-veteranskog društva bana „Jelačića“

U nedjelju dne 18. o. mj. slavi naše Vojno-veteransko društvo 50-godišnjicu svoga postanka. Osnovano je 18. srpnja 1876. Ovo je drugo društvo po starosti u Samoboru. Mnogi od naših starijih Samoboraca sjeća se navadnih plesnih zabava što ga je ovo društvo priredjivalo još prije rata, redovito na Sviječnicu svake godine, koje su bile posjećivane po svim slojevima našega građanstva. Svrha je društvu humana t. j. međusobno podupiranje u slučaju bolesti, liječničkom pomoći, ljekarnijama i pogreb. Društvo broji danas 33 redovita člana, 2 podupirajuća, 2 začasna i 37 utemeljiteljska člana. Obzirom na današnja teška vremena veterani proslavit će ovaj svoj jubilej posve skromno.

U pol 12 sati polazi društvo, sa svim ostalim našim društvima, koja su zato zamoljena, k misi u samostan čč. franjevac, a popodne je društvena zabavica.

Škola u Noršić-selu.

Škola u Noršić-selu koja nije dulje vrijeme radila, jer nije bilo ondje svećenika, započela je opet djelovati namještenjem župnika g. Belavića. Ovih je dana g. Nikola Belavić imenovan po Ministarstvu Prosvjete privremenim učiteljem u Noršić-selu.

Stare čitanke za osnovnu školu.

Ministarstvo Prosvjete riješenjem svojim od 26. juna 1926 naredilo je, da se za sada obustavi raspačavanje starih čitanaka za I, II, III. i IV. razred osnovnih škola od Dra. Čajkovca, koje su bile priredjene za bivši teritorij kraljevine Hrvatske i Slavonije, a koje se nalaze na skladištu državne naklade, sve dote, dok glavni prosvjetni savjet ne bude dao u tom pogledu svoje mišljenje. Upozoruju se stoga svi interesenti (knjižare, općinska poglavarstva i. t. d.), da gore naznačene čitanke ne naručuju kod državne naklade školskih knjiga i tiskanica u Zagrebu, i da sačekaju odluku ministarstva prosvjete, hoće li se te čitanke raspačavati ili ne, koja će odluka — čim stigne — biti oglašena u »Narodnim Novinama«.

Zabava naših planinara

koja je bila po drugi put zakazana za nedjelju dne 11. o. mj. u trg. parku, morala se opet radi neprestane kiše otkazati. »Japelj« imade uslijed priprema za ove zabave dosta znatne materijalne štete.

Vatrogasna misao,

riječi od Bogumila Tonija, a skladba od Ivana Muhvića, pjevana je u Zagrebu prigodom vatrogasnih svečanosti na komersu

u Zboru Kompozicija je vrlo meliodozna. Ovu skladbu posvetio je g. Muhvić samoborskom vatrogasnom društvu prigodom slave njegove 30 godišnjice.

Za štampanje izvještaja

za Šegrtsku školu darovao je Savez Hrvatskih Obrtnika u Samoboru svotu od 100 D.

Iz škole Rakov Potok

Na ovoj školi radila su u škol. godini 1925—26. u svem 3 nastavnika lica. — Upišano je 128 učenika, doseljenih i opalo 5. Prema tome ih je na kraju škol. g. bilo 124. Po narodnosti bilo je Hrvata 121, Srba 1, Čeha 2: po vjeri 123 rimokatolika i 1 istočno pravoslavo. U stariji razred prolazi 108 učenika, dok ostaju da ponove razred 16. Opću ocjenu odličan dobilo je 13 učenika, vrlo dobro 22, dobar 47, dovoljan 25, nedovoljan 13, neispitana su ostala 3 — Broj upisanih djaka u opetovnicu bilo je 28 dječaka i 7 djevojčica: u svem 35.

Debrov. vatrogasno društvo u Sv. Nedjelji,

koje je netom osnovano, stupilo je u živu akciju, da što prije započne novačkim vježbama. Prošle nedjelje pošao je onamo vježbatelj samoborskoga vatrog. društva g. Unetić, da uredi Strcaljku za rad. — Odbor društva prionuo je ozbiljno uz rad, te nastoji, da namakne najnužnija sredstva potrebna za život ovoga mladoga društva.

Ljubavna drama na selu.

U Bregani kraj Samobora u tvornici štapova g. bar. Alnocha bio je zaposlen Franjo Radovanić a i ljepušasta djevojka Paula Rozjan. Već od dulje vremena zaljubio se Radovanić u Paulu, a čini se da ni ona nije bila nesklona mladiću. Nedugo, valjda radi kake sitnice, posvadiše se i razidjoše. Ali se i opet izmiriše. Nu djevojka nije više htjela ništa čuti o tome da bi postala ženom Radovanića, a i roditelji njezini nisu o tom htjeli ništa da znaju. U subotu dne 10. o. mj. dočekao je Radovanić Rozjanovu u 1/2 1 sat o podne kada je polazila u tvornicu, izvadio revolver i ispalio u Paulu Rozjanovu jedan hitac. Rozjanova se srušila i ostala na mjestu mrtva. Metak pogodio ju je ravno u srce. Radovanića su oružnici uapsili, a Rozjanova je pokopana u nedjelju 11 o. mj. na samoborskom groblju. Za Radovanića vele da je bio vrlo nagao. — Žalostan slučaj, koji je evo dvojicu mladih ljudi unesrećio.

Riješenje vlasništva naplavljenog savskog ugljena

Kako je našem općinstvu poznato stvorilo se u Mokricama jedno poduzeće za pravljenje briketa, koje si je uzelo pravo, kao jedini sabirač ugljena duž čitave obale Save kojega voda ovdje naplavi. Svi seljaci, posjednici zemlje uz Savu, morali su naplavljene ugljen izručivati ovom poduzeću, uz cijenu koju je isto ustanovilo. Prije toga seljaci su naplavljene ugljen slobodno prodavali, u Samoboru, a od tog vremena bio je svaki prodavač kao i kupac ugljena osjetljivo kažnjen. Protiv ove nepravde podnešeno je mnogo tužbe na ministarstvo šuma i ruda nu sve su bile odbijene. Konačno je ovdašnji odvjetnik dr. I. Divković podnio obširno obrazloženu žalbu na Državni savjet, koji je svojim rješenjem poništio odluku Rudarskog satništva i rješenje ministarstva šuma i rudnika, jer ove ne odgovaraju zakonu, što naplavljene ugljen seljaka zemljo-posjed. uz rijeku Savu, nije na ovom prirodnom ležištu istovisno i kao takav ne spada pod udar valskog rudarskog zakona.

Prema tome raspoložu naši seljaci zemljo posjednici uz obalu Save slobodno sa ugljenom, koji im tamo voda nanosi.

Glavna skupština bratovštine sv. Vida

održana je dne 27. lipnja u vlastitoj kleti u Zaprešiću. Skupštini prisustvovalo je 60 članova predsjednik bratovštine Mijo Tunjko pozdravlja prisutne. Sjeđa se pokojnog brata Janka Cvetečića. Izvješćuje nadalje skupštinu da je odbor kupio vinograd za 4600 Din, time se je dosadnji posjed bratovštine opet lijepo povećao. Za pokriće kupovnine za ovaj vinograd zaključuje skupština da svaki član pridonese 30 Dinara.

Kao novi članovi najstarije ove naše bratovštine primljeni su: Marko Bahovec st, Janko Bedenko, Josip Šetin, Joso Budi ml. Juro Brežek Josip Prišlin, Jura Šplajt, Antun Medved i Antun Kuhar, te Alojz Librić i Franjo Mahović iz Vrhovčaka uz uvjet da budu u pripomoć kod obradbe vinograda. Nakon izvještaja tajnika i blagajnika izabran je ponovo isti upravni odbor koji je i dosada dužnost vršio i to: Mijo Tunjko, predsjednik, Ivan Regović, podpredsjednik, Stjepan Tunjko, tajnik, Odbor: Stjepan Turovec, Ivan Turk, Ignac Stiplošek, Stjepan Kocijanić, Janko Biščan, Franjo Kuhar, Ivan Mazić, Alojz Cvetečić i Ivan Žibrat. — Bratovština broji sada 80 članova. Time je broj potpun te se ne može primiti novih članova.

Iz Obrtno-radničkog društva.

Članovi se upozoruju, da prema pravilima i zaključku odbora svaki oboljeli član zahtjeva kod blagajnika bolesničku prijavu za g. liječnika.

Općinske potrebe

Primamo iz gradjanstva: Za regulaciju potoka Gradne plaćali smo porezovnici općine Samobor lijepe svote kroz malone desetak godina. Ovo je uplaćeno za čišćenje potoka i za izgradnju obale uz potok gdje je to potrebno.

Ovaj se novac nije smio potrošiti u ni koju drugu svrhu, nego je odredjen. Gdje se nalazi taj novac pitali smo već više puta, ali odgovora dobili nismo. U ovogodišnji proračun stavljena je svota od 15000 Din. za čišćenje potoka Gradne, prema tome imali bi opet plaćati u istu svrhu?

Više smo puta podnosili pismene predstave na zastupstvo, da se zaštite naše poljske putine koje služe od davnine kao pašnjaci. Osobito da se strogo zabrani na iste izvažati razne otpatke kao ciglovlje, lim, staklo, vina, čreslo i t. d. Nu sve je to bilo uzalud. Zašto se oni, koji putine zavažaju ovakvim predmetima osjetljivo ne kazne. A osim toga da ih se prisili da putine očiste o svom trošku. Takova se što prije nije događalo, a zlo bi prošao, tko bi se usudio opć. putine oštećivati.

Apelujemo na naše zastupstvo da se zauzme za ove naše općinske potrebe —č

Za svotu kapelle sv. Vida u Vrhovčaku

darovali su nadalje: Martin Mahović 100 Din. Josip Librić 100 D. Franjo Jurčić, 100 D. Alojz Librić 50 D. Vid Vugrinec 50 Din. Pavao Lehpaer 50 D. Janko Šulaj 50 D. Tatjana Švarić 30 D. Po 20 D: Josip Cerjanović, Ivana Šaka, Jura Brežek, Ana Mihelić Janko Librić, Franjo Vrbanić, Mijo Slavić, Po 10 D: Alojz Šulaj Stjepan Bencalić, Pavao Tončić, Franjo Sirmoll, Ivan Geček, Emilija Wutt Mirko Sokolović, Ivan Vuković, Ivan Majnarić, Josip Demšić, Franjo Vuković, Josip Turk, Franjo Dobrinec, Ivan Ševčičen Mijo Pavlin, Martin Šerić, Ivan Horvat. Po 5 D: Stjepan Starčević, Ojuro Janković, Katica Presl

Antun Regović, Hiperciter. Din 4: Martin Krajačić.

„Hrv. Sokol“ u Samoboru

priređit će u nedjelju 25. o. mj. poslije podne izlet u Rude. Ovaj bi se izlet imao uprirediti zajedno sa Breganskim Hrvatskim Sokolom i Slovenskim Sokolom iz Jesenica ob Savi. **Našli su na našem trgu.**

Već je godinu dana prošlo od one svečane sjednice trg. zastupstva, kad je naš glavni trg prozvan na uspomenu 1000-godišnjice hrv. kraljevstva „Trgom kralja Tomislava“. No da se on doista tako zove ne može svatko znati, jer još uvijek stoje stari natpisi „Trg Leopolda Salvatora“. Bilo bi zbilja vrijeme, da se ovi hist. natpisi uklone i to tim više, što su takove i slične natpise uklonila već sva pa i manja mjesta od našega.

Isto vrijedi i za Perkoveću ulicu. Slavili smo na svečan način 100 god. Perkovećeva rođenja, čull smo kakav je bio čovjek i što je sve učinio pa onda treba, da se odsade i njegova ulica zove samo Perkoveća i nikako drukčije.

Izgubljeno.

U nedjelja popodne izgubljena je zlatna pletena narukvica, od trga do Jurjevske ulice. — Umoljava se poštenu nalaznik da ju uz lijepu nagradu preda u našoj tiskari.

Umrli u župi Samobor od 15 V.—15 VII.

Ana Švarić, 68 god. Samobor. — Kata Koletić, 85 god. Velika Rakovica. — Franjo Rozijan, 6 sati Bregana. — Bara Bošnjak, oko 90 god. Klokočevac. — Tomo Vugrin, 2 god. Otruševac. — Ana Cvetković 3 1/2 god. Kladje. — Vjekoslav Herceg, 53 god. Samobor. — Anastazija Koletić, 2 god. Velika Rakovica. — August Lojna, 31 god. Samobor. — Dragica Topol, 2 1/2 god. Gradišće. — Franjo Škrobot, 38 god. Otok. — Franca Lehpaer, 51 god. Slavagora. — Marko Mlinarić, 9. mjes. Mirnovac. — Mijo Panijan 75. god. Samobor. — Stjepan Radovanić, dijete, Hrastina. — Vladimir Kleščić dijete, Kladje. — Magda Ruklič, 48 god. Dubrava. — Franjo Vugrin, 61 god. Otruševac. — Josip Bogovčić, 67 god. Lug. — Ana Trkulja, 31 god. Samobor. — Anastazija Lukčić, 73 god. Farkaševac. — Milka Sokolović, 16 god. Klokočevac. — Anastazija Jerkić, 22 god. Mala Rakovica. — Paula Rozj. n, 19 god. Bregana. — Jela Šulaj, 82 god. Samobor.

Medni listovi

„Ženski list“, „Records“, „Die schöne Wienerin“, „Revue des Modes“, „Elegante welt“, „Die Modenwelt“, „Blatt der Hausfrau“, i t. d. dobivaju se u knjižari S. Šek.

IZ UPRAVE.

O Biščan Ivan, Farrel Pa. Vaš smo cijenj. list kao i pretplatu na „Samoborski List“ primili. Vrlo nam je drago da ste Vi kao i ostali naši cijenjeni zemljaci i predplatnici zadovoljni s listom. Pretplata je uređjena sada do konca mjeseca lipnja 1927. — Primiti naše srdačne pozdrave.

Gosp. I. S. u Z. pretplatu smo primili, koju smo Vam ubilježili za g. 1925.

Iznajmljuje se mesnica

i štale. — Upitati se Trg kraja Tomislava broj 15.

Uredjene sobe

traže se za goste na kraći i duži boravak. Ponude slati na Kopsa „Hotel Lavica“.

Autom u Zagreb

može se voziti, tko to želi, svaki dan u jutro u 6³⁰ do 6⁰⁰ sati iz Samobora, do Jelačićevog trga. U 6 sati na večer natrag u Samobor. — Upitati u upravi našeg lista.

Prodaje se

Mesing Luster

odlaska radi STRAŽNIK 3.

P. n. gg. gostioničari!

pivo Export i Jelačić

prodaje na veliko uz cijenu kao u pivovari.

Franjo Tkalčić

gostioničar.

(prije Ivan Budi)

Cipele

polucipele četvrt cipele (firtlerice)

sa raznim špangama, iz najbolje

antilop, lak, šavro i boka kože

u kojima sa lakastim uredoni, sa kožnom ili drvenom petom zatim

dječje cipele, polucipele sa špangom,

iz laka, bijelog rubuka, crne, i smeđe kože,

zatim **planinarske cipele** iz prave smeđe

sport krom kože sandalice iz smeđe kože

šivane, izrađujem po **narudžbi i mjeri uz**

umjerenu cijenu.

Sa štovanjem

M. Šestak postolar

Samobor Toplička ul. br. 3.

Vozni red samoborske željeznice

Vozni red samoborske željeznice

Prema novom voznom redu polaze vlake od 1. svibnja 1926. kako slijedi:

Na radne dane

Iz Samobora:

6³⁰ sati u jutro

8⁰⁰ sati u jutro

12¹⁵ sati o podne

18⁴⁵ sati na večer

Nedjeljom i blagdanima

Iz Samobora:

6³⁰ sati u jutro

12¹⁵ sati o podne

18⁴⁵ sati na večer

21⁴⁰ sati na večer

Poglavarstvo upravne općine Podvrh

Broj 2195/26. U Samoboru, dne 1. VII 1926.

Oglas jeftimbe!

Poglavarstvo općine Podvrh, daje na znanje, da će oferalnom ponudom izdati radne, nebojemu nudiocu u radnju i to:

1) 5 soba opć. ureda zajedno sa hodnikom, stambenom i zahodom, pobjeliti

2) U školama Podvrh, Lug, Kotari, Farkaševac, Mirnovec i Rude, školske sobe, sa nusprostorijama i zahodom pobjeliti, podove oribatiti, te očistiti vrata i prozore. Gornje radnje imade izvesti dostalac sa svojim materijalom.

U ponudi treba navesti, dal preuzima rad cjelokupno ili pojedinačno.

Radnja se imade izvesti, za 14 dana, nakon prihvata.

Zasluzba se isplaćuje, nakon preuzeća.

Povjerenik-Bilježnik:

Pavlović

Obavijest.

Javljam cijenjenim mušterijama i ostalom građanstvu, da sam otvorio novouredjenu pekarnu u kući pokojnog g. Skendrovića **Livaditeva ulica 22.**

Preporučujem se slavnom građanstvu za što brojniji posjet.

Lovro Zdelar

pekar.

Iznajmljuje se stan

od 2 sobe kuhinje i komadić vrta. — Šmidhenova ul. br 48

ŠMIDHENOVO sumpor. kupalište

Otvoreno je. Dobivaju se dnevno tople kupelji od 7 sati ujutro do 7 na večer. U kupalištu uredjen je **buffet** u kojem se dnevno dobivaju dobra domaća topla i mrzla jela te dobra pića
Cijene umjerene.

GOSTIONA FRANJO TKALČIĆ

(prije Ivan Budi.)

DNEVNO SVJEZI ZAJUTRAK.

Najbolja Samoborska i Plješivička vina od godine 1924.

Svaki dan svježe pivo na čaše.

Svake nedjelje na ražnju janjci i odojci.

Najljepša bašča ugodna hladovina.

Preporuča se

Franjo Tkalčić

gostioničar

Gradjevni materijal

i to: cementni crijep, blokovi za gradnju kuća, staja, šupo, cementne cijevi sa ograncima i zavojima, daske, grede, cementa itd. za gradnje

najjeftinije kod

„Samoborke“ d. d. Samobor
(preko puta kolodvora)

Prva Samoborska gypsarna M. pl. Praunsperger

SAMOBOR, Starogradska ulica br. 27.

ZAGREB, Prilaz D. D. br. 6. I.

GYPS iz vlastitoj rova kemičkom analizom pronadjen kao **izvanredno dobro umjetno gnojivo**, te nagradjeno na Gospodarskoj izložbi u Zagrebu god. 1891. sa velikom srebrenom kolajnom.

Preporuča se svim gospodarima.